

MALÁ KNIHA
VELKÝCH NÁHOD



John Martineau



John Martineau
MALÁ KNIHA VELKÝCH NÁHOD

Copyright © 2001 by John Martineau

© Wooden Books Limited, 2010

Published by Arrangement with Alexian Limited.

Translation © Petr Holčák, 2015

Designed and typeset by Wooden Books Ltd, Glastonbury, UK.

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této publikace nesmí být rozmnožována a rozšiřována jakýmkoli způsobem bez předchozího písemného svolení nakladatele.

Třetí vydání v českém jazyce (první elektronické).

Z anglického originálu *A Little Book of Coincidence*

přeložil Petr Holčák.

Odpovědný redaktor Zdeněk Kárník.

Redakce Marie Černá.

Sazba a konverze do elektronické verze

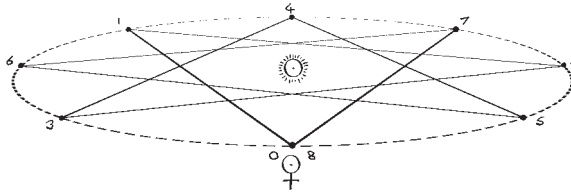
Tomáš Schwarzbacher Zeman.

Vydalo v roce 2015 nakladatelství Dokořán, s. r. o.,

Holečkova 9, Praha 5, dokoran@dokoran.cz, www.dokoran.cz,

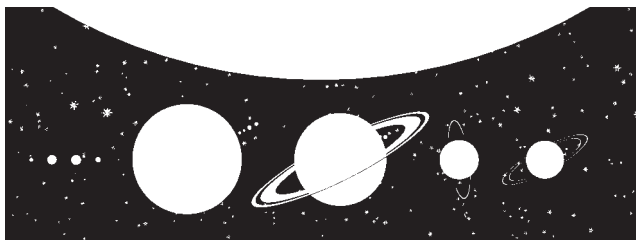
jako svou 756. publikaci (188. elektronická).

ISBN 978-80-7363-692-0



Každý rok na své narozeniny vylezte v poledne na kopec a najdete poblíž Slunce Venuši. Rok za rokem bude na své dráze kolem Slunce o 3/8 kruhu dál, takže za 8 let vykreslí její polohy na nebi přesný osmiúhelník.

MALÁ KNIHA
VELKÝCH
NÁHOD

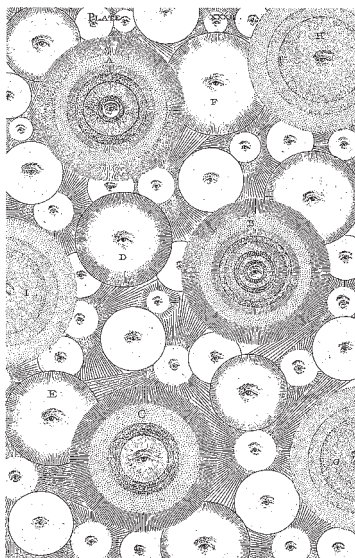
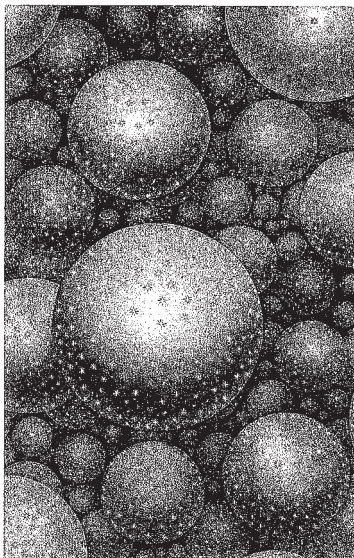


John Martineau

Věnováno všem, kdo ke své smůle vyrostli ve světě zbaveném magické kosmologie.

Děkuji celé řadě přátel, kolegů a dalších lidí, kteří již po léta přispívají k tomuto projektu. Proším je, aby nadále zůstali u svého bádání o čslech a stále přicházeli s novými nápady a podivuhodnými myšlenkami.

Poznámka: Procenta v závorkách označují v textu míru přesnosti daných tvrzení.



Rané představy nekonečného vesmíru plného slunečních soustav v náznacích hovořily o opakujících se strukturách typu galaxií a paralelních vesmírů.

OBSAH

Úvod	1
Galaktický prach	2
Sluneční soustava	4
Vratný pohyb	6
Starověké tajemství sedmiček	8
Země, nebo Slunce?	10
Keplerova vize	12
Hudba sfér	14
Bodeův zákon	16
Vnitřní planety	18
Orbity Merkuru a Venuše	20
Jak porozumět obrázkům	22
Polibek Venuše	24
Dokonalá krása Venuše	26
Merkur a Země	28
Manželská alchymie	30
Kouzla s kalendářem	32
Vesmírný fotbal	34
Pás asteroidů	36
Vnější planety	38
Čtveřice	40
Měsíce vnějších planet	42
Velká pečeť Jupiteru	44
Zlaté hodiny	46
Oktávy ve velké dálce	48
Tajemství harmonií	50
Hvězdná signatura	52
Slunce, planety a měsíce	54
Tanec planet	56



Slunce



Měsíc



Země



Merkur



Venuše



Mars



Ceres



Jupiter



Saturn



Uran



Neptun



Pluto

Užitečná sada piktogramů pro jednotlivé planety (a měsíce) od kaligrafa Marka Millse. Každý z nich je vytvořen pomocí symbolů pro Slunce, Měsíc a Zemi; budeme se s nimi v naší knížce setkávat velmi často.

ÚVOD

Biologický život se podle současných poznatků objevil na naší planetě nedlouho po jejím vzniku. Je možné, že první bakteriální zárodky sem mohly přiletět na ocasu komety nebo na meteoru. Dnes probíhají bouřlivé diskuse na téma možností života pod povrchem Marsu, na Jupiterově ledovém měsíci Europa a vlastně kdekoli, kde se prokáže existence oné posvátné substance, vody v kapalném skupenství.

Věda o vesmíru se od starořeckých a středověkých představ o kruzích planetárních sfér nesmírně změnila. Jakmile však do nejmenších maličkostí propracované kosmické systémy vyšly z módy a draky s jednorozci jsme zavrhnli, stala se Země novodobou záhadou. Neexistuje žádná moderní teorie, jež by vysvětlovala zázrak vědomého života a vesmírné shody náhod, které naši planetu obklopují. Proč Slunce a Měsíc na obloze vypadají z našeho pohledu stejně velké? Na takové otázky ovšem existují dávné odpovědi, spočívající na někdejších svobodných uměních, mezi něž patřila hudba a geometrie.

Tato knížka není jen dalším z řady kapesních průvodců po naší sluneční soustavě; snaží se spíše naznačit, že mezi prostorem, časem a životem jsou podstatné vztahy, kterým ještě nerozumíme. Podrobně zkoumáme oblohu ve snaze zaslechnout radiové signály pocházející od inteligentních bytostí a najít vzdálené planety podobné trochu té naší. Mezitím ale naši nejbližší planetární sousedé vykreslují kolem nás, v prostoru a čase, ty nejvytříbenější vzory a žádný vědec dosud neobjasnil, kde se bere ta udivující krása. Je to všechno jenom náhoda? Možná to také něco vypovídá o vědcích samých...

Radnorshire, květen 2001

GALAKTICKÝ PRACH

dobře vyladěný vesmír

Ve vesmíru se toho děje opravdu hodně. Kolik je zrněk písku na pláži, tolik galaxií plných hvězd je rozeseťo v bublině časoprostorového horizontu Země. Naše planeta i my sami jsme stvořeni z přeměněných oblak hvězdného prachu, jak o tom byly už dávno přesvědčeny starodávné kultury. Nyní víme, že hvězdný prach vzniká z mlhoviny, organizovaného víření světla kdysi dávno stlačeného hluboko uvnitř hvězd. Žijeme na rozhraní mikrokosmu a makrokosmu, ve vesmírném čase a prostoru, kde se materie nahustila, krystalizovala, poskládala a usadila.

Věda stále ještě nezná odpověď na otázku, zda je vědomý život ve vesmíru výjimkou nebo pravidlem. Do jaké míry jsme my a naše Země unikátní? Jako by na tom nebylo dost, vědci se snaží porozumět podivné skutečnosti, že totiž jedinečný může být i celý vesmír. Obsahuje totiž právě tolik materiálu, kolik je ho zapotřebí, a poměry mezi základními silami jsou podle všeho přesně vyladěny tak, aby vytvořily úžasné komplexní, nádherný a trvalý svět. Stačí trochu pozměnit nějaký střípek z této mozaiky a dostaneme vesmír plný černých děr, nehmotných oblaků světla nebo jiných prostředí, v nichž život nemůže existovat. Je to záměr nebo náhoda?

Historie hledání řádu, pravidelnosti a smyslu kosmu je velice stará. Planety naší sluneční soustavy byly dávno podezřívány z toho, že mezi sebou udržují skryté tajné svazky. Ti, kdo tyto věci ve starověku studovali, hloubali nad „hudbou sfér“, kterou nebeská tělesa vyluzují uším zasněvců v podobě jemných a dokonalých souzvuků. Dnes místo toho máme exaktní rovnice Keplerových, Newtonových a Einsteinových zákonů. Kdo ví, co přijde po nich?

